

Redactare: Ada Benea
Tehnoredactare și copertă: Viktor Cocian
Fotografie coperta 1: vitraliu din castelul de vânătoare de la
Lapușna

copyright©Editura Dacia XXI 2010

Colecția: Scriitorii la ei acasă, Editura Dacia XXI,
Cluj-Napoca, 2010

Coordonator colecție: Ion Vădan

Editura Dacia XXI, Bulevardul 21 Decembrie 1989, nr. 62, ap.6,
Cluj-Napoca, România
email: marketingdacia@yahoo.com
Tel/fax: 0264.452.178

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CUC, MELANIA
Vânătoare cu șoim / Melania Cuc. - Cluj-Napoca:
Dacia XXI, 2010

ISBN 978-606-92485-5-3

Vânătoare cu șoim

- tablete șotron -

Melania Cuc

Lui Jason Dumitru McIntyre, cu dragoste

Melania Cuc

s-a născut la 22 iunie 1946 în județul Bistrița Năsăud. Este jurnalist, membru al Uniunii Scriitorilor din România, membru al Societății Ziaristilor din România, membru al Academiei Artelor, Științei și Literaturii, Oradea și membru al Asociației Scriitorilor de Limbă Română din Québec.

A absolvit Școala Tehnică de Horticultură din Bistrița (1959-1965), cursurile Universității Dalles din București, secția Literatură română și universală (1973). Deține un atestat în Management Editorial, eliberat de Ministerul Culturii, București (1996).

În prezent este redactor la revista (electronică) AGERO din Stuttgart și realizator de programe la TV Bistrița.

Pasionată de pictură, are mai multe expoziții personale la Sighișoara (mai 2006, ianuarie 2008, icoane pe sticlă), Târgu Mureș (iunie 2006 și august 2008, icoane pe sticlă), Bistrița (august 2006, icoane pe sticlă), București (decembrie 2007, ianuarie 2008, icoane pe sticlă), Barcelona, Spania (mai 2009, icoane pe sticlă), Bistrița (Hotel Korone, pictură la sevalet, decembrie 2009), Galeriile Deisis de la Palatul Culturii din Târgu

Mureș (martie, 2010, pictură la șevalet).

Lucrările se află în colecții personale din SUA, Canada, Italia, Israel, Germania, Australia, Ungaria și Spania. În România, se regăsesc în diverse colecții personale și în colecția Patriarhiei Române din București precum și la Muzeul de Etnografie din Archiud, Bistrița Năsăud.

Activitatea literară

Melania Cuc a debutat în publicistică în 1962, în cotidianul Făclia din Cluj. Între 1975 și 1989 a avut colaborări intense cu Radio România prin reportaje literare și tablete. A fost redactor la editura Bir Contact București, secretar general de redacție la publicația Curierul Sănătății și redactor la Flagrant iar din 1998, șef al subredacției Transilvania de Nord pentru săptămânalul Top Business, iar apoi, la cotidianul Răsunetul, din Bistrița. A fondat și coordonat publicațiile: Gazeta de Cernavodă, Gazeta de Medgidia (1991) și Șapte zile bistrițene (2004).

Debutul radiofonic îl are în 1972 la Radio România, cu un grupaj de poezii.

În 1973 debutează literar în revista Luceafărul, cu poemul Plopii în Ardeal.

A publicat grupaje de poezie, eseuri și reportaje literare în Luceafărul, România Literară, Contemporanul, Flacăra, Femeia, Pentru Patrie, Tribuna Informația Bucureștiului, suplimentul Scânteii Tineretului, Munca, Săptămâna, Litera Nordului, Grai etc.

Este realizator de emisiuni la AS TV din Bistrița și, din 2005, este redactor la revista Agero din Stuttgart, Germania.

Volume publicate

Peisaj Lăuntric, poeme, Editura Litera, București, 1985;

Dincolo de jertfă și iubire, poeme, Târgoviște, Editura Macarie, 1991;

Impozit pe dragoste, roman, Editura Macarie, Târgoviște, 1999;

Vine Moș Crăciun, poezie pentru copii, Bistrița, Editura Răsunetul, 1999;

Galaxii paralele, eseuri, Bistrița, Editura G. Coșbuc, 2000;

Destin, proză biografică, Bistrița, Editura Răsunetul, 2000 (Ediția I și II);
Tablete contra disperării, eseuri, Editura Aletheia, Bistrița, 2002;
Cinând cu Dracula, roman, Bistrița, Editura Aletheia, 2003. Romanul a fost prezentat de Dan C. Mihăilescu, la emisiunea Parte de carte, la PRO TV, martie 2003.
Biografia unui miracol, proză, Bistrița, Editura G. Cosbuc, 2003;
Versuri scrise pe zăpadă, versuri pentru copii, Bistrița, Editura G. Cosbuc, 2003;
www.rebel 2004.ro, eseuri, Bistrița, editura G. Coșbuc, 2004;
Căsuța cu povești, versuri pentru copii, Bistrița, Editura G. Coșbuc, 2005;
Șotron, eseuri, Bistrița, editura G. Coșbuc, 2005;
Fructul oprit, roman, Bistrița, Editura Karuna, 2006;
Iisus din podul bisericii, proză, Cluj Napoca, Editura Limes, 2006;
Fără nume, tablete –șotron, Editura Ardealul, Tîrgu Mureș, 2006;
Femeie în fața lui Dumnezeu, roman, Editura Eikon din Cluj Napoca, 2007;
Grral, roman, Editura Nico din Tg. Mureș, 2007;
Miercurea din cenușă, roman, 2008, Editura ZIP din București;
Dantela de Babilon, roman, 2009, Editura Nico din Tg. Mureș;
Autoportret, poeme, 2010, Editura Nico, Tg. Mureș.

Apariții în antologii și alte volume colective

Timpul poeziei, Time of poetry, antologie bilingvă, Casa de Editura Odeon, București, 2009, coordonator Nicolae Cacoveanu;
La Beclean pe Someș cândva..., editura Clubul Saeculum, 2004, volum coordonat de Aurel Podaru (proză);
Antologia Scriitorilor de Limba română din Quebec, Canada, Editura ASLRO Canada, 2009 (proză);
Valori ale patrimoniului bisericesc, mărturie de credință și artă, antologie de Nicolae Băciuț, Editura Nico, 2007, (proză);
Patruzeci de poeți bistrițeni contemporani, antologie de Ioan Cioba, Editura Aletheia, 2001 (poeme);

Dincoace de capitală, dincolo de provincie, (interviuri) volum coordonat de Nicolae Băciuț, 2007;
Mărturisirea de credință literară, Editura Carpatia Press, 2006, volum coordonat de Artur Silvestri (eseu);
Poem pentru orașul natal, Editura George Coșbuc, 2002, volum coordonat de Dumitru Munteanu (poezie);
Personalități române și faptele lor, 1050-2000, Editura Venus, 2006, volum coordonat de Constantin Toni Dârțu (biografie);
Al nouălea cer - antologie a grupării de scriitori Litera Nordului, coordonator Dumitru Munteanu, Editura George Coșbuc, 2009;
Clipe de prietenie, autor Virginia Brănescu, Editura Karuna, 2009, reflecții despre cărțile M. C.;
Exerciții de normalitate, volum de interviuri realizat de Monica Mureșan, Editura Kriterion, 2009;
Scriitori la frontiera dintre milenii, Dicționar al scriitorilor din județul Bistrița Năsăud, Editura G. Coșbuc, 2009;
Pretexte, Antologie, Dicționar de Scriitori din Bistrița Năsăud, Editura Eikon, 2008.

- *tablete şotron* -

Prin ochii mei speriați curg valuri de mentă strivită-n mojară de cupru coclit. Otrava asta-i ca un seu ce-mi unge pupila, tot rană verde și în care șoimul clocește unul dintre cei doi sâni infertili ai pământului.

Tu ești vântul, eu... un fel de planetă copilărindu-se, o neadaptată pe cerul de unde o altă cometă frumoasă mă pleznește din bici peste față.

Din locul tău plin cu ace de siguranță, îmi zâmbești cu indiferență de infanță îmbrăcată în palton de molton și guler de hermină sălbatică.

- Va fi iarăși viscol roșu la galerie și în leagănul răstignit peste degetele organistului! Îți descriu deznodământul cu greșeli de ortografie pe o față de apă brodată cu alge bătrâne.

Lângă noi, oceanul galactic este plin cu trunchiuri din arbori-gingobiloba și delfinii ce se sinucid înghițind pahare după pahare pline cu aer.

Psst! Trece înapoi cămila prin urechile acului cu care cos note la partitura destinului..

Sunt un șef de gară cu chipiu vișiniu și hapul de nitroglicerină în buzunarului vestei de salvare. Peste capul meu trec migratoarele cu aripi din plastic de calitate extra. În urma lor, fiul risipitor al unui timp în care până și piloții de pe Messersmith-uri își fac turul de încercare pe cerul gurii spuză de afte.

Ustură prezentul prin care trecem razant ca o bisectantă dintr-un lung șir de cuvinte înfipite în tomuri de hârtie trecută prin ceară fierbinte.

Săptămânile foarte lungi și păsările cu aripile tăiate se alungă din umbra ce se ține după mine pe picioroange din Duminica Slăbănogului.

De altminteri, coliliu este și abisul și gloria mondială, așa cum stau stratificate întâmplările, pe sub osul frunții, în locul din care gândul meu urlă la luna, unde bocancii tăi valsează ca o pereche de miri salvați de pe Titanic.

Este calmă, trândavă spuma sunetelor pe care le asmute poporul spre fosa orchestrei și muzicanții cântă marș-forțat în sala palatului cu regi și regine ce-și împart între ei firimituri de prescură și iluzii ambalate în staniol de duzină.

Un înger ambigen clatină arborele de ceai și mugurii cad fără rod pe trotuarul cu fete pierdute.

Îmi șterg pe furiș lentila ochelarilor și mă mint că te văd din nou frumos și deștept pe sub masca ce mușcă din carnea ta vegetală.

Miriștea de dimineață e invadată de viruși și de lăcustele ce clănțănesc intensiv oxigenul căzut în genunchi între bărbat și femeie.

Eu trăiesc pe fugă toate evenimentele și fiecare literă scoasă din rândul societății de lux. Cântăresc pustiul între degete iar... restu-i tăcerea încleștată-n călușul din gura ce minte cu voluptate de amantă pe timp de război.

Vorba ta bună se prelinge din suflet pe limbă ca un cheag de sânge în lapte-ndulcit.

Doamne, până și amurgul acesta-i câinesc în mahalaua cu vânătorii beți de victorie! Latră calul și călărețul, ogarul nechează, aleargă, se pierd cavalerii Mesei Rotunde prin crângul otrăvit cu pelin înflorit.

Nici o celulă în altă celulă nu mai are măsură sub lună și ... încă îmi repeți că sunt sentimentală, așa... ca un cioclu care altoiește măcieși în gardul cimitirului cu animale sălbatice?

Sunt o literă moartă!

Fac constatarea cu indiferență de perceptor fără simbrie și merg mai departe, printre imaginile decupate cu foarfecele mare, de croitorie.

De ieri, în atelierul de manufactură s-au stins felinarele.

Vremuiește vremea în butoiul cu mierea albinelor din Asia Mică.

Sălbatic este și dansul de nuntă și mătcile nu știu mai nimic din somnul în care zace războinicul ca într-o cămașă de zale zornăitoare.

În sarcofag este cald și liniște de duminică bizantină. Cine să-l mai recunoască de rege pe imberbul fără mustăți și fără nod la cravată?

Alte maladii și celule cu cinci degete la o singură mână are Mapamondul cu văduvele tinere ce vând castane cu miezul fierbinte lângă colosul din Rodhos, locul unde se joacă șeptică pe coșuri pline cu rodii ce fermentează alcooluri.

Nimic nu prevestește furtuna, nici crucea din tinichea și vopseluri pe care o cară zidarul pe umăr.

Curge untdelemn dulce pe osia ceasornicului ce se rotește ca un circar desupra publicului dornic de sânge. Colombina cârpește ciorapul și cântă despre un bărbat ce și-a ținut, în minte toate promisiunile.

Navigăm în derivă prin oceanul de suflete
îmbuibate cu bere la halbă și miliarde de fluturi ce nu
mai știu cum se fabrică mătasea din propria salivă.

La liziera cu rezervația de vânătoare în carantină,
lichenii cresc ca solzii Leviathanului de-a lungul șirii
spinării unui domn singur.

Nu mă mai desparte de zidul plâns de Ana, decât
andezidul pe care ploaia scrijelește poeme. Funebre.

S-a acrit laptele-n țîța caprelor negre și aerul se
croștează ca un parpure aruncat peste abisul în care
șoimii jonglează cu portocale solare.

O, da, nu-i nici zi, nici noapte în așternutul peste
care inchiziția mea toarnă benzină ușoară!

Fetița ce-mi vindea odată chibrituri în gară, are
șofer și limuzină la scară. Umblu prin orașul ce
mă privește cu indiferență din vitrina cu bomboane
fondante.

Între noi stă garnitura de tren, fluier roșu, nervos și
fără rost, ca un gardian de rezervă.

Dincolo de sistemul garantat de guvern, alt orfan învață să moară cu șişul înfipt în şira spinării bulevardului cu ambulanțe suprasolicitate.

Instituția fricii funcționează la maximum! Eu însămi pun palma deasupra grătarului sub care focul devorează ultima dintre fotografiile de familie.

Sunt abur pur; nu am mamă, nici tată! Privesc împrejur ...

Am prins doar un sfert din replica moliei ce își făcea rolul de primadonă în cămașa ta de mătase. Pe dinaintea armei de vânătoare se retrag glorioși vânătorii, tot pe genunchi și pe coate...

Cum mai vibrează diafragma puiului de rândunică închis în oul pleznind ca un ochi foarte subțire de sticlă!

În fereastră, spre stradă, mușcata dă flori de cais și eu băjbâi de la un capăt la altul, prin ceața care ne unește gândurile ca un conductor de cositor.

Mor cu bricheta stinsă în mână lumânării de meserie. Ceara s-a scumpit brusc pe cap de albină...

Peste deșertul acesta ca o blană de mistreț ajuns la maturitate, trec caravanele cu arsenalul de combatere a unui dăunător care nu există.

Latră în lanț și câinele și societatea pensionată cu mult mai înainte de-a fi învățat că, osul cu și fără măduvă, se roade până la capăt.

Din cuibul capitonat cu fulgi de omăt și mătasă, frica legalizată cu acte în regulă ne vinde otravă. Urlă pădurea și coarnele cerbului stau înfipte în grinda măcelarului...

Evul meu deștept și patria lehuză tremură în ștreang cu roșu-vânat pe buze.

Nu am secunde destule în pușculița ceasornicarului care-mi repetă de două mii de ani și mai bine că... sunt numai angrenajul ce se opintește, care învață greu și repede uită cum se execută solfegiul sfintelor messe.

Cânt fără ton pe toate clapele timpului personal și pe jumătate din prețul pe care mi-l ofereau generoși vagabonzii cei tineri. Restul e Taină.

Azi, mărfarul cu miei și memorie generală sosește gata deșertat de containerele în care, caii pur sânge gem și habar n-au că le-au crescut aripi de libelulă.

Un târg intermediar, doar atât este scutecul pe care trăpașii bolesc și ei, purecii l-au înnegrit ca un tuș chinezesc.

Inorogul doarme sub aceeași plapumă cu moartea reală. Belălie este umbra sa costelivă în ora mică din noapte, când eu continui să-ți scriu răvașe fără cap și coadă.

Informația mea-i credibilă ca un scrib care pleacă în cer direct din casa tâmplarului din Nazaret. În urma Lui, mila umană roade în talpa casei cu rugăciuni repetate.

Asinii sunt trași de dârlogi printre conveniențe și tranșeele dezafectate în urma unui singur tratat.

Pace! Strigă șeful de sat planetar iar destinul animalului de corvoadă pleacă din staulul cu acoperiș de țigle din aur și var.

În secundele acestea, dilatate de graviditate sigură, stau miliarde de ace cu gămălie.

Vârful întrebării nerostite este ascuțit și el ca un turn de biserică în care se roagă de sănătate și văduvele și fecioarele.

În vitralii stau numai femeile singure, cele cu obraz alb și năframă trandafirie. Conform orei exacte, până și harta cerului se lasă pe jumătatea plină a potirului cu mir limpede.

Din icoană în altă icoană, sfinții își poartă mâinile peste piepții cămășii, închid ochii și trag giulgiul...

În sicriul de cristal, vremea ta rage ca o leoaică bolnavă de dragoste.

Învăț să vorbesc cât mai dulce în dimineața în care misionarii semneză pact de neagresivitate cu Soarele.

Din buzunarul de la vesta bunicului, iese o șopârlă tânără și plină de ouă gata fertilizate în vitro.

Este un simulacru de pace până și în buzunarul hăițașului care face rondul prin bătrâna cetate.

Ca într-o epidemie se inflamează, crește afacerea mea cu kerosen și cu naftalină picurată pe coțka de zahăr așezată de doctori sub limbă. Hărmălaia e generală.

Apocalipsa poate porni și din farfuria cu supa de oase și din numele unui om care a pierdut noțiunea zi-noapte!

Scriu gazetele doar de bine și mă minte poștașul ce-mi bate la ușă cu o ciozvârtă sângerândă din ceea ce a fost mai ieri bucurie...

Sun din cornul de vânătoare și ogarii adulmecă urma sandalelor mele fără de talpă.

Voi merge de-a bușilea prin sârma ghimpată și peste distanțele în care germinează secara și linia frontului de gherilă. În metropolă s-au înmulțit malign buruienile.

Dau pe dinafară drojdia în pâine și poverile celor cu porii închiși pe sub pielea subțire.

Respirăm artificial ca un cobai decapitat în gratiile cuștii de siguranță... Ce va fi să fie?

Problema asta ar mai putea fi disecată pentru supraviețuirea persoanelor cu nume de stea căzătoare. Dar, cine sunt eu să privesc cerul în ochi și astrul cel mai prost plasat de pe orbită?

- Un rebel... Îmi șoptești și îmi arăți pe hartă Capul Bunei Speranțe, apoi acul busolei ce se învârte ca o elice în carnea albă, de prepeliță. În bucătăria lorzilor s-a semnat sentința...

Libertatea mea va fi despuiată de toate veșmintele inutile!... Urlă lupoaica și cositoarea cea strălucitoare și întruna flămândă merge înainte, mereu înainte...

Este inflație de sentimente pe metru cub de humus ce se vinde la bursa vieții. Stau brokerii cu gura căscată și celularul scuipe știri din ce în ce mai calde.

Ard degetele care numără banii pe teigheaua unde măsluiam scopul misiunii din care nu se va mai întoarce acasă nici o poveste.

Bolnavă sunt și nu cer intervenție condiționată. Mizez pe aspirină și pe guturaiul de altădată, pe fractura gambei care se alimentează din ploaia de noiembrie...

Câte maladii necunoscute încă bântuie în stânga și-n dreapta, dau din coate, își fac loc în lucrările cu cod de bare și unicitate.

Mă apasă pe inimă colierul de perle din lațul căruia scapă doar papagalii tineri....

Prin labirintul cu tavanul coșcovit de desene rupestre, își face promenada o străină cu pălărie de fetru și rochie înfloartă. Soarta.

Pot cotrobăii cât vreau prin lada cu gunoi biodegradabil și în coltucul pâinii peste care stă întins ca un șal moale, persan, o colonie de Pencillium imperial.

Sunt goluri în memorie și în colțul vetrei pe care stă liniștit Hefaistos. Fumul verde îi iese pe nări furios și fără putere.

Înafara timpului său s-a dezlănțuit iureșul cascadei în care armăsarii își spală sudoarea după drumul cel lung. Iepele privesc spectacolul, cu buze crăpate de sare.

Doar noi mai stăm nehotărâți între teamă și credința îngustă ca o cutie de ghete.

Miros a lămâița degetele mele și a ghemotoace de hârtie, joc de societate pe care mi-L trimiți din Cer cu instrucțiunile aferente.

În afară de toate aceste ispite, sunt un ins aproape întreg, un fel de vrej de doveac care suie pe pereții de aer. Pe liniile de înaltă tensiune se intesectează energiile primare și focul-viu lovește la punct fix.

Azi e zi de târg. Vând și cumpăr cuvinte irosite în piața prin care vântul și o femeie cu șlapi în picioare mătură frunze și ambalaje ce și-au făcut datoria până la capăt.

Mai distrugătoare ca focul cel viu este șenila ce-mi zdrobește șira spinării, trece mai departe peste demodatul timp și locul bun pentru taraba cu pepenii pleznind de dulceață.

În trupul acesta din sticlă incoloră, fără gust și fără miros fin de mosc... este loc berechet pentru banchetul elefanților.

Un ultim popas în drumul prelung și presărat cu oasele celor care nu mai sunt de folos regimentului de cadeți.

Nisipul alb ia în răspăr iarba verde a cimitirului și totul este descris a fi în roz, ca un desen din creion pe șervețelul cu flori de unică folosință.

Un foc stins și bobul de linte stau în jocul acesta de carte, așteaptă ca doi cărăuși, jumătatea de rachiu în care să-și înnece amarul.

Numai plutașul de pe fluviul Lethe mai are vreme și chef de paradă! Ce zarzavaturi ciudate se aruncă în oală, și zeama fluieră, ispitește insecta flămândă, bolnavă...

Vânătoarea este în toi și... noi cei flămânzi și cei goi, locuim același blat din masa unde s-a derulat festinul cu vin acrit în strugurele din anul trecut.

Stau cu privirea pe sub caldarâmul care astupă perfect coaja melcului.

Sunt nevăzător, o făptură fără iubire și fără ură; urc zi de zi, în aceeași mică și fragilă trăsură.

Ce măsurătoare aş mai putea face și desface pe câmpia păcii înfiptă în ace?

Steagurile de hârtie se clatină pe retina șopârlei. Albeața ochiului se îngroașă cu un lat de palmă și nu mai văd cum lebăda cuibărește țărâna crăpată ca un călcâi de țărancă.

Toate jivinele fără patrie ocupă orașul cu drept viager pe tona de aer. Serviciul de salubritate comunitară adună umbrele din stindarul cel mare și știu că pot trece mai departe, pe strada plină de ghetete îngrijitorilor ce spală scara Turnului Babel.

Și ce dacă, în jurul meu benzinăria arde și s-a pătat cu sânge lentila concavă? E timp de promenadă prin parcul în care pensionarii de mâine joacă remi pe viață și moarte.

Colacul meu de salvare este galben. Ca un soare ce stă cu picioarele reumatice în apă de mare.

S-a ciocnit de epavă altă sticlă cu șampanie franțuzească și famfara cântă marș nupțial. Curg amintirile căpitanului de cursă foarte lungă ca un lapte de mamă peste luciul oceanului în care delfinii așteaptă să nască pui geniali.

Memoria ancestrală este unica și imperfecta răsplată pentru că mai existăm în arhiva domnului Darwin.

Dincolo de cer este orașul natal, un trotil cu capsă pusă și stoluri de guguștiuci îmbuibați cu resturi menajere.

Și vrăbiile gureșe culeg firmitura din gura tomberonului, vin pe furiș la amiază, ca un cetățean onest și cu surtucul cârpit pe la coate.

În programul de regenerare a pietrelor care se tot chinuie să crească în pavajul asfalic, precum un copil bolnav de nanism, văd ultima literă din lozinca cu seceră și ciocan.

Stă pe degetul meu arătător cicatricea roșie ca un rubin de Caledonia.

Inelul anual crește în trunchiul arțarului sub ploaia nătângă și nu mai e loc în malformația asta decât de oglindă. Conștientizez pericolul și fila ruptă din calendarul care știe totul despre omenire.

Nechibzuite sunt calculele matematice și creierul funcționează perfect. Roboții se leagănă în hamacul de ață visând curcubeul concentric.

Ce mutre mai făceau odată boierii și băieții de prăvălie, așa cum mânuiau un singur zmeu de hârtie deasupra orașului cu vânătoarea oprită.

Nimic nu mai este sigur în picătura cernelii, nici pe mâna ce scrie povestea cenușăresei fără litere, fără hârtie.

Pe orizont au apărut din nimic lumini tropicale și papagalii repetă negreșit numele seminței de agavă spartă în măsele.

Speranța mea se plânge că e frig în miezul de vară, că... nu mai sunt bani și oameni dispuși să intre cu sacul de boabe în gura de moară.

Viețuiesc precum moneda înnodată în colțul batistei cu care bunica își ștergea fruntea mai înainte de-a îngenunchea la strană.

Albastre sunt cearcănele genunchiului meu și este luni, apoi ...marți, miercuri.. tot zile imposibil de trecut în pomelnicul pe care îl repet pe bandă magnetică.

În rochie prelungă de seară umblă boala incurabilă, ca un neguțător de slave albe intră în scandalul din portul cu pirați ciungi.

Secolul despre care scriu ziarele nici nu există decât așa, ca un pandativ ruginit printre faldurile și păinjenișul dintr-un muzeu părăsit.

Dincolo de râul fără nume este pepiniera cu pui de om fructifer. Rămurișul în care își fac veacul omizile are obraz palid, ca un borfaș ce a cucerit pentru el o bancă jerpelită din parcul copiilor.

Leg șiret de șiret, merg împiedicat ca un cal dresat să pască troscotul pe sub care râmele ară profund ca un batalion de grenade kamikaze.

În restul timpului din clepsidra cu grăunțe de mirt, visez și exist.

Mumia acrobatul trece lin, foarte ușor și cu burta lipită de coaja pâinii care aburește în gura cuptorului.

Mie nu-mi este foame îndeajuns, nu mi-e sete de apă și în recesiunea care își lasă urmele tinereții pe stradă, cânt despre Pace. Zilele mele alunecă neuzite și cu merindea pe umăr.

Crezi că am putea fi o pereche perfectă pentru a construi, a demola zidul ce apără sfinxul de turiști și de eternitate?

Nevăzut este aerul și pulberea gândului din care iese perla cea mai scumpă a coroanei cu cobre. În planul opus, pe Drumul Mătășii, pușcașii marini cară munție retro și sticle pline cu bere la rece.

Numai eu nu văd, nu vreau să aud vocea răgușită a revolverului de serviciu...

- Start! Anunță gornistul.

Iartă-mă, Precistă, sunt numai circarul distrat, un fel de evantai destrămat și prin care trece ploaia artificială. Înverzește ograda cu margarete sălbatice.

Sunt nebună și goală pe sub șalul croșetat din bumbac, trec neștiută dintr-un veac în alt veac. Un maraton despre care îmi spui că, încă nu a fost inventat?

Un bob de linte cultiv din inerție în bălegarul din manejul pustiu.

Hergheția mea are motive serioase pentru a ierna în Galaxia Centaur. Om nebun și animal cu șaua de aur, stăm laolaltă în fereastra cochiliei de melc în spirală.

Nu suntem frate și soră, doar combinația aceea ciudată care face clopotul turmei de vite să bată.

Inima ta, prietene, are miros de gutuie brumată. O simt cum iese prin găuri de fluier, cum șerpuiește femeiește și amăgește... Durut.

O adevărată industrie de sentimente aruncate la groapa comună funcționează din inerție și matrița, calapodul pantofului de cenușăreasă este universală, reală ca ultima turmă de capre sălbatice.

Starea este aproape de bine și simt cum, în gât s-au oprit toate notele muzicale pe care primadona le-a luat cu apă și aspirină.

Bem pastila de întinerire dimineța și seara, facem gimnastica minții corect; un experiment strict intelectual despre care nu vorbesc în rimele schioape niciodată poezii.

Cred în unul și singurul Domn ce stă cu urechea lipită pe singurătatea mea de duminică dimineța.

Palma Lui în palma mea, fac podul mai ușor de trecut când explodează sub talpă pământul.

Cred fără motivație în rolul pe care îl joacă perdeaua de ceață, roua ce-mi acoperă ochii de nu mai văd cum năvălesc furnicile, tăunii și alte semințe din Cosmos, în odaia cu busuiocul care crește direct din oglindă.

Lumea asta-i părelnică și neiertătoare; mă întinde, mă prinde în cârlige pe frânghia cu rufele pe care mașina le spală, le rupe în bancnote de-o sută...

Nu mai există acadele comestibile în prăvălia cu hălci de carne fără grăsime. Copilul meu plânge cu gura-n polenul cules de albine.

Cred în iubire din inerție și fără resentimente.

Simt lașitatea asta ca pe un termometru în care fierbe mercurul pus direct la subsioara figurinei din porțean subțire de Maissen.

- Sunt un ins liber! Liber!!!!

Cântă țigani, joacă nebunește peste focul din șatră. Ritmul ciocanelor lor bate argintul în cerceii universului.

- Liniște!!

Strig cu gura lipită de nicovala peste care barosul cade la fix. Ce mai trai și câtă tristețe umblă de mântuială prin sufletul destupat ca un bidon cu terbentină.

Explodează de ziuă - eu n-am nici o parte din moștenire, nici vină.

.....

Fum și parfum este dâra din urma stelei care vine razat peste orașul cu jgheabul casei parohiale plin de corcodușe.

Este semn dintr-o dimensiune fără importanță pentru Homo Sapiens și, intrăm odată cu el în humusul saturat de sevele banalității.

Fără să ceară nimic concret de la alții, comite poeme în taina care vibrează sub degetul ce nu atinge diapazonul.

Este un copil ce s-a născut pe vreme de pace relativă și numele lui e Ioan!

Mi-a fost tată într-o veșnicie și vântor de iepuri prin stepa din care nu a mai rămas decât o pălărie de pai și ramele cu sticlă fumurie.

Vezi ce iluminăție se anunță la "timpul probabil" - câți vulcani mai stau gata să scuipe foc din sânul pământului?

Eu, ca și tine, vin din dedemulturi trăgând ca pe un o trotinetă, de coarne, cuptorul buncii cu tot cu cu pâinea ce-mi arde mâna micuță.

Mda, vom avea hrană în prostie pentru iarna în care vom sta dinaintea televizorului, croșetând un ochi pe față, altul pe spate, -viețile străine.

Imagini răsturnate stau în vitrina cu premiile academiilor pustiite și mă faci să cred că pașii mei sunt din ce în ce mai nesiguri prin grohotișul galaxiei care nu are încă stație de betoane nici marcă intergalactică.

Cine sunt acești inși din jurul turnului în care temnicerul meu cel mai bun stă cu arama la ochi și fără gloanțe pe țevă?

Cine sunt femeile acestea care cântă morții zâmbind cu ochii închiși cu petale de ger?

Îngerul meu doarme în ochii acoperiți de catran.

Este beznă în lacrimă, în sarea solubilă și prin hățișul de oase din care dintele vremii iese cu durere de facere.

Femeiește lucrează și El, cu răbdare și desăvârșire ia inima mea din piept, o îmbracă în desenele unui copil autist.

Numai culoarea neinventată merge mai departe pe alb absolut, ca o noțiune pe care o dau mai departe într-un fâraș cu jar de-mprumut.

În brutăriile princiare e miros de făină și scorțișoară proaspăt măcinată. Sfinții ies buluc din icoane, cu mâini lungi și înroșite de cireșe amare.

Cerul meu s-a dezbrăcat de păcate ereditare.
Nebunii notorii își fac veacul pe fâșia drumului de pe care câinii latră la ciozvârta de Lună.

Relativ este taină pe ulița cu ulii lăsați liberi și din ușă în ușă vânzătorul de gaz poartă damigeana foarte subțire pe umăr. Primejdios gest și fata frumoasă care merge alături de el cu picioarele afundate în faliile de aer.

Privesc de sus spațiul pe care aterizează obiecte necuoscute și ființe care nu respiră prin impermeabilul care le ține loc de plămâni și de inimă.

Toți călătorii mahmuri au pretenții la tronul lui Hamlet, se clatină călăreții în șeile croite din pielea șopârlei...

Și eu și tu ... suntem pasagerii gălăgioși în viforul pe care botinele de femeie cu experineță abia de-l ating în marșul spre Lună.

Ceara de albine este subțire în lumânarea cu care tai noaptea, întunericul prin care gălgâie ploaia.

Alunec de pe acoperișul abrupt de biserică, direct în ghiuveta unde familia mea spală farfuriile imediat după cină.

Sunt tehnologii avansate și vise saturate de îngâmfarea ce o ia la vale pe Golgota cea înverzită de smirnă,- tot povești despre cea ce am dus cândva în spinare prin colbul ruinei stelare...

Tună turmele devălmeșiei din piscul Kogaionului către apa în care fecioarele spală pânza sub care tresare balaurul.

Somnul din stindard se rupe în fărâme ca o pâine neagră, străveche.

Ne hrănim cu așteptarea promisă și foamea este o mamă cu pelerina aruncată pe umerii rotunjiți ca pietrele din râul de munte.

Nimic nu se mai aseamănă cu viața pe care o lovesc în pântec cu bocancul. Militant, militărește, așa cum am învățat în prima zi de instrucție.

Văd ca print-o legătură de tifon pe care infirmierea mi-o apasă pe ochii somnoroși.

Simt culoarea crescând din rana în care conflagrația cinegetică numără mistreții căzuți la datorie.

Alți eroi post mortem și cu colții tociți în argint vin, întăresc falangele legionarilor ce vor desăvârși cruciada pădurilor.

Restul este doar un zvon, o dupăamiază de lucru în care, Dumnezeu mă așteaptă cu pălăria pe masă, nerăbdător să câștige la jocul de table.

Habar nu are că zarurile omenirii sunt demult măsluite...

În cimitirul săracilor, pe vârful ierburilor cu lăcuste inșățioase, scribii neștiuți scriu epitafe, fac compoziție.

Neîncrednicită mi-e mâna care ține arcușul și vioara plânge sugrumată pe umărul meu mai rece ca piatra.

Este un chin și un nimb inevitabil, locul în care goarna adună umbrele la cina de taină.

La câte uncii de aur este prețluită o singură secundă, clipa în care vântul se naște, copilărește și trece pe sub arcul de triumf al nației mele?

Nu știi răspunsul....

Simplu, aerul e puverizat dintr-un spray lung cât gâtul girafei.

Tot forme ciudate adunate în colecții de arta și himerele sunt periculoase ca ziua de muncă a unui culegător de perle sălbatic.

Discret umblu prin largul lumii sub povara asta. Sufletul și trupul sunt una în mâna destinului care-și leagănă tălpile de pe o cupolă pe alta de catedrală.

Un teasc cu miliarde de petale mov este restul din zilele unui an în care, covoarele au adunat tot praful picioarelor și omul din rândul doi al ierarhiei stelare trece vioi, din ce în ce mai rapid prin fața justiției planetare.

În cutia radioului se malaxează știri și melodii retro.

Este numai o întâmplare nefericită că oceanul este o spumă roșie-roșie și că... prostituția face chetă pentru iezii uciși în piața de animale domestice.

Vaporul cu mirodenii s-a scufundat la capul Bunei Speranțe.

S-a născut un alt mileniu în coliba ridicată din lemn de măslin crescut în roca Ghetzimanilor...

Titani cu bust de nisip mișcător luptă în numele meu pe câmpia mierlei ce zace într-o singură aripă.

Plugul trage singur brazda și eu păcătuiesc cu gândul și cu fapta, convinsă că aș fi îndrăgostită-lulea de eternitate.

Alunec pe secunda primară ca pe o coajă de banană de seră... Mișcarea mea rămâne întreagă pe fața de masă, un loc perfect în care opresc marinarii.

Bem rom de Jamaica sub soarele care nu mai apune..

Gândesc în alb și negru, îmi fac iluzii, timp în care geamul meu înflorește cu specii rare de mucegaiuri și file din codex aureus.

Se întorc triumfali iluminării patriei trădate, tot siluete în uniforme elegante și pe care, țăranul le întoarce cu furcoiul în grămezi masive de stele.

-Un miracol este viața! Iau notă de cuvintele tale cu luciditatea mea de nucă spartă în ciocul unui șoim neadaptat la viața străzii de noapte.

Da, sunt necesare și liniile paralele și bornele de securitate, așezate perechi pe muchea cuțitului.

În bătătura palatului, rasa umană este frântă între patru cămile, trasă printre degetele cărturarului ce vinde ultimele volume din cenușa bibliotecii alexandrine.

Cuprins

Melania Cuc 7

Activitatea literară 8

Volume publicate 8

Apariții în antologii și alte volume colective 9

Prin ochii mei speriați 13

Sunt un șef de gară 14

Este calmă, trândavă 15

Vorba ta bună 16

Vremuiește vremea 17

Navigăm în derivă 18

Dincolo de sistemul 19

Peste deșertul acesta 20

Azi, mărfarul 21

În secundele acestea 22

Este un simulacru 23

Dau pe dinafară 24

Este inflație de sentimente 25

Sunt goluri 26

Mai distrugătoare 27

Vânătoarea este în toi 28

Și ce dacă 29

Stă pe degetul meu 30

Viețuiesc precum moneda 31

Leg șiret de șiret 32

Numai eu nu văd 33

O adevărată industrie 34

Lumea asta-i părelnică 35

Sunt un circuit iluzoriu 36

Fericirea ține 37

Patria mea 38

Privesc din nou 39

Prin codrii 40

De ce tocmai eu 41

Stăpânesc cu acte în regulă 42

Ușile tribunalului se închid 43

Se învârt cerul și pământul 44

Un uriaș fără familie 45

E seara de bal 46

Sunt numai vasul fragil 47

Străbat din nou 48
Monedele sunt cărțile 49
Am moștenit ranița 50
Diseară, târziu 51
Le vorbesc peretilor 52
Îmi îngheață degetele 53
Cercul 54
E noapte incipientă 55
Omul cu rucsacul 56
Mi-am extras măseaua 57
Despre ce tot vorbesc 58
Plâng câinii 59
Dă pe dinafară paharul 60
Văd cum vine fiara 61
La intersecția a două bulevarde 62
Ridic din umeri 63
Sunt un menestrel trist 64
Confesiunea mea 65
Fac haz de necaz 66
Roade anotimpul 67
Sigur este primăvară 68
Doar eu 69
Amnarul a ruginit 70
Adorm, mă trezec 71
De data asta 72
A fost un timp 73
Declar 74
și...biografia generală 75
O, câtă mizerie 76
Am cumpărat 77
Cetatea întreagă 78
Îți pun o întrebare 79
Perdant este numai 80
Fum și parfum 81
Imagini răsturnate 82
Cerul meu 83
Ceara de albine 84
Văd ca print-o legătură de tifon 85
La câte uncii de aur 86
Este numai o întâmplare 87
Gândesc în alb și negru 88

editie on-line www.cartesiarte.ro

Aceasta carte poate fi comandata la adresa :www.corectbooks.com